

XII. kötet.

Budapest, 1897. szeptember 26-án.

39. szám.

Furfangos beteg.

Orvos. Nem megmondtam, hogy csak főtt kását adjon a betegnek, nem pedig kácsa pecsenyét?

Ápolónő. Orvos úr, kérem, a táblára kácsa van felírva.

Orvos (a beteghez). Mi az ordögöt csinált maga?

Beteg. Azt hittem, hogy iráshiba, hát kijavítottam, a mit az orvos úr irt, egy c betűt ékeltem csak a betűk közé.

Románcz.

Leány, legény szépen
Azt fogadták, lám azt:
„Ha egyesülünk, el
Ásó, kapa választ.”

Leány, legény szépen
Egymáséi lettek;
Hideg téli napon
Rangos lagzit tettek.

Hanem midőn a tél
Nyugalomra dűle,
Fölmelegült a táj,
Szivük meg kihűle.

S most, hogy itt van az ősz,
Eső mossa a fát,
A szél lombot tépdés,
Ők meg egymás haját.

S ha így egybeforrnak,
— Oh átkozott óra! —
Nem hajtanak semmi
Csillapító szóra.

Mig nem öregapjuk
Ásót, kaptat ragad,
S közéjük vág, akkor
Mind a kettő szalad.

Szólja is a falu
Éltük holyan-milyen;
Pedig ők esküjök
Váltják be csak hiven.

Nagy Endre.

Kupa András uram és élete párja, Sára, immáron hosszú húsz esztendő óta éltek Kupaházán mint boldog házastársak.

Nem zavarta boldogságukat semmi, legfeljebb a miatt zsörtölődött néha-néha Kupa András, hogy a gólyamadar mindenkor elkerülte volt a házuk tájékát és bármint óhajtott volna ezt úgy András, mint Sára, soha sem szállt meg a házuknál.

No de hát idővel ebbe is bele törődtek ők mindketten, és most, hogy immáron András uram jóval túl volt az ötvenen, Sára asszony pedig közel járt az ötödik x-hez, és látták, hogy a szomszédbeli uri házak gyermekei alig okoznak egyebet szüleiknek, mint gondot és bánatot, örömet a legkevesebbet, hát még áldották is néha-néha a sors kezét, a miért őket nem áldotta meg gyermekkel. Mondom, teljes egyetértésben és békeségben éltek ők az ősi birtokon, és az egész környék a boldog házaspár mintaképe gyanánt emlegette őket.

S alighanem így maradtak volna egész életükön keresztül, s így is haltak volna meg, ha nem jön közbe egy egészen váratlan dolog.

Az történt ugyanis, hogy — a mire a legvénebb emberek sem emlékeztek, — a birtok mentén folydogáló kis patak a nyári heves és szokatlan zivatarok által szerfelett megáradt és egy éjszaka oly rohamos erővel tört magának utat a kert fái között, hogy elárasztotta nemcsak a kertet és udvart, hanem ugyancsak neki dőlt a lakóháznak is. Magával sodorván a kertből és udvarból, a mit el tudott vinni, egyebek közt az egész tyúkólat minden tyúkjával és kacájával, hizott libájával egyetemben, a cselédség lakóházát is fenyegetvén a rombadőléssel — már a lakóházba akart behatolni.

A mire Kupa András uram édes álmából felriadt, már egy piszkos, sáros tenger volt a lakóház egész környéke, és a cselédek épen a lovakat és barmokat hajtották ki az istállókból az átellenben fekvő kis dombra.

— Tyűh! a ki áldója van a rongyos patakjának! — Ez volt Kupa uram első fohásza; mert hát tudni kell, hogy valaha katona is volt ám Kupa úr, hát ily különös alkalmakkor kissé eljárt a szája.

Azután hamarosan felkapva magára, a mi épen keze ügyébe esett, eszeveszett módon rohant ki a szobából és a házból...

Sára asszony ezalatt szintén felébredt a nagy lármára és hamarosan észre vevén a veszedelmet, első gondja volt András uram után nézni.

— András! András! — így kiáltott, de választ nem kapott. Erre aztán először szörnyű mód megijedt, de egyúttal igyekezett ő is mentül hamarabb elmenekülni a veszedelmes helyről.

A sötétben hamar bele bujt hát valamelyes öltözékbe és ügyet se vetve annak mivoltára, sietett ő is ki a házból.

Bokáig gázolva a hideg vízben, szerencsésen eljutott ő is a házzal szemben fekvő kis dombra, a hol már együtt találta a cselédséget és a köztük parancsokat osztogató jó András uramat is.

Valahonnan előkerítették volt két darab szurokfáklyát, és ennek a világánál sűrögtek-forogtak a domb tetején, a mire oda ért Sára asszony.

András a cselédek egy részét visszaküldte a házba, hogy hozzák ki az ő pipáit, a sánta kertészt meg elzavarta, hogy verjék félre a falu harangját, a Zsusi szakácsnét pedig a spájzba kergette, hogy onnan mentsen meg, a mi még megmenthető.

Épen azt akarta Zsuzsi megtenni, a mint egyszerre előtte állt egy alak és rikácsoló, parancsoló hangon kiáltott reája: «Megállj! Egy lépést sem tovább!» A többi cseléd is a hang felé fordult és valamennyi önkénytelenül is keresztet vetett magára. Azt hitték, hogy az ördög jelent meg közöttük, a mint az alakot megpillantották.

— Jézus Mária, segíts! — sikoltott fel Zsuzsi, és térdre borult ijedtében.

— Ne sikoltozz itt, te vén boszorkány, s ti is mit bámultok reám, mintha soha még nem láttatok volna?! — szólalt meg újból az alak. Egyszerre csak az eszelős bojtárgyerek elkezdett röhögni és sivitva kacagni:

— Hihih! hihih! a nagyasszonyunk férfikabátban! hihih! Bele bujt az úrnak a hálókabátjába!

Erre aztán kacagni és röhögni kezdett a többi cseléd is és legjobban kacagott András uram, elannyira, hogy csak úgy csurgott ki a könny a két szeméből.

Mert tényleg úgy történt, hogy a nagy sietségben és sötétben Sára az ő slafrokja helyett bele bujt az uráéba és így jelent meg a domb tetején, ez által ijedelmet és félelmet okozván a cselédség közt, mert hát szó a mi szó, de igazán furesán festett feloldott hajával és mezitelen lábával, férjének bő házi kabátjában.

Nos, ez volt az a dolog, a melyről szó volt a história elején. Mert azt, hogy András uram ő vele nem törődve és őt magára hagyva elmenekült egyedül; hogy aztán sem gondolt vele, hanem a cselédeket csak a pipákért meg a spájzba küldözgette, ő érte meg senkit, azt csak megtudta volna valahogy bocsátani Sára asszony; de már azt, hogy mindemez okokból kifolyólag oly világesűfjává lett Sára, és hogy az összes cselédek kinevették, még az eszelős bojtár is, azt már nem lehetett megbocsátani sehogysem.

És ráadásul András nem hogy esendet parancsolt volna a röhögőknek, de még ő maga nevetett legjobbat. A mint tehát elmúlt a veszedelem, csomagolt Sára asszony is, és ott hagyva Andrást az ősi birtokon, elment az anyjától reája maradt házba a szomszéd kis városkába.

— Nem maradok veled egy fedél alatt tovább, — így kiáltott fel, és azzal elindult, hogy ne is térjen többé vissza.

A cselédek közül csak az egyik fiatal leányt vitte magával, s minthogy a városbeli házban két szoba állandóan be volt bútorozva és rendezve olyankorra, midőn ők a városba mentek és ott töltöttek néhány napot, hát csakhamar túlesett Sára asszony a lakváltozással járó kellemetlenségeken.

Még feltűnést sem okozott megérkezése, mert hiszen, mint mondám, azelőtt is sokszor töltött volt el néhány napot a városban.

András uram eleinte szörnyen restelte a dolgot, s kérte is, kérette is mások által Sárát, hogy térjen vissza hozzá, de ezúttal az asszony hajthatatlan maradt. Berendezkedett végleg a házban és eltökélt szándéka volt nem térni vissza az urához egyhamar.

András azalatt — látva az asszony makaességát, de még inkább azt, hogy asszony nélkül nem képes gazdálkodni, — midőn újabb kérésére Sára azt adta válaszul, hogy: soha! — elhatározta, hogy gazdasszony után néz valahol.

Minthogy pediglen a közelben nem talált senkit, a ki alkalmas lett volna erre a helyre, minden nap olvasván az újságok apró hirdetéseit, elhatározta, hogy ő is ily úton keres magának gazdasszonyt.

Harmadnapra már olvasható volt a következő kis hirdetés:

«Vidéki földbirtokos gazdasszonyt keres.

Ajánlatok «Szolid» czim alatt a kiadóhivatalba küldendők.»

Alig hogy ez a hirdetés megjelent, már jött is ajánlat mindenfelől; a leveleket a kiadóhivatal András uram utasításához képest nem egyenesen az ő czimére, hanem megint csak «Szolid» jeligével post restante a városi postahivatalba küldötte, mert hát András úr nem akarta, hogy ország-világ megtudja szándékát.

Történt azonban, hogy Sára asszony valamiért elkergette a magával vitt szobaleányt, és minthogy a városból nem akart cselédet fogadni, hanem inkább finomabb modorhoz szokott leányt óhajtott maga körül látni, a kivel el is beszélgethet majd a hosszú téli estéken, hát eltökélte, hogy a fővárosból hozat magának szobaleányt.

A véletlen úgy akarta, hogy ő is hirdetés útján keresett ily leányt, és ő is beküldött egy hirdetést, a mely szól vala eképen:

«Vidéki földbirtokosné keres megbízható jobb házból való fiatal leányt, a ki nem annyira mint cseléd, mint inkább a házhoz tartozónak tekintetnék. Csakis szelid-modorú, és úri házaknál szolgált leányok jelentkezzenek; előnyben részesül oly árva- vagy szegény sorsú leány, a ki ezideig otthon volt és nem szolgált még.

Ajánlatok «Szelid» czimén Retekházára post restante küldendők.»

Már most amint néhány nap múlva a postára ment Sára asszony, és azt kérdezte, vajjon érkezett-e «szelid»

jeligés levél, a postás a szintén aznap érkezett «szolid» jeligés levélsomagot adta át neki.

Sára asszony mit sem sejtve haza vitte a paksamétát; és szép lassan felbontotta.

Hát egyszer csak kihull a csomagból nem egy, hanem vagy húsz levél. Azt hitte, hogy az ajánlkozónak irataitól oly nagy a levélsomag. Meglátva most a sok kihulló levelet, valami furcsa érzés szállta meg, kezdte érezni, hogy most akaratlanul is meg fog valamit tudni.

Hát még midőn az első levelet felbontván, abból egy felcizomázott női arc vigyorgott feléje, s a levélben az illető nemcsak gazdasszonynak, hanem akár közös háztartásra is kínálkozik a hirdető földbirtokos úrnak! — — Sárával egyet fordult a világ.

Érezte, tudta, hogy e levelek az ő elhagyott urának szólanak, a miben csakhamar megerősítette a lelken-dezve berohanó postaszolga, a ki a tévedésből elcserélt levelekért jött főnöke nevében.

— Hát kinek szólnak ezek a levelek, hékás, mi? — kiáltott reá Sára asszony.

— Hogy kinek? hát izé! hogy is mondjam csak? — hebegett a megijedt szolgál.

— Megmondd, hogy kinek, adta-vette pocsékja, mert menten a kezem tapad a buta pofádhoz! — kiáltott a most már szörnyű mód felingerelt asszony.

Igy hát megtudta, a mit úgy is bizonyosra vett, hogy ezek a levelek bizony az ő férjének szólanak, a ki épen az imént küldött volt értük.

Hát így vagyunk?! gondolta Sára, s a szolgának az ígért pofon helyett egy forintot nyomván a markába, azonnal kocsit rendelt, és délben már ott állt meg a Kupa-család úri háza portája előtt.

András épen azon gondolkozott, hogy megtegye-e valóban, a mit tervezget, fogadjon-e gazdasszonyt vagy sem, a mint megállt a városi hintó a háza előtt.

Meglátva a kocsiból gyorsan leugró Sárát, még mielőtt ámulásából magához térhetett volna, már betoppant az asszony a szobába:

— Te gézengúz! te jó madár te! hát neked gazdasszony kell! Majd adok én neked gazdasszonyt, megállj csak! Oh, hogy ezt kellett megélnem! — Hát annyira megvénültem én már, hát már én annyira nem kellek neked, hogy te gazdasszony után nézel! — S aztán ilyen figura akarja itt elfoglalni az én helyemet! — kiáltott fel ismét, és a leirt arczképet dühösen a földhöz teremtette.

— De már abból nem eszel! Ebből nem lesz semmi. Az én helyemet nem foglalja el senki, én itt maradok, ha kellek, ha nem! és a míg meg nem halok, más asszony ide be nem teszi a lábát! punktum!

S azzal kiment a konyhába, és itt legelőbb is az ámuló szakácsnéra rivalt reá, hogy miféle kotyvalékot készít az urának, aztán kivette kezéből a főzőkanalat, és ő állt a tűzhely mellé.

— — András uram nem szólt semmit.

De a midőn az ebédnél Sára úgy ült az asztalhoz, mintha soha el se ment volna a háztól, hát András meg nem állhatta, hogy oda ne somfordáljon az ebéd után, és úgy a mint régente szokta volt, kezét csókolt hűséges életpárjának.

E percztől fogva szent volt ismét közöttük a béke és feledve ama végzetes éjszaka minden eseménye.

Kiszely Róbert.

Rokonszenv.

Ifjú (szép szomszédnőjéhez a vacsoránál). Édes nagysád, érzem, hogy nagyon rokonszenvezem önnel!

Hölgy. Miért, ha szabad kérdeznem?

Ifjú (kezét szívére teszi). Mert mindketten szeretjük a — sertés karmonádlit!

Fösvény.

Félpofára sem eszik,
S szűk a marka nagyon...
Mindig csak azt hajszolja:
Gyül-e már a vagyon?

Eszembe jut róla biz,
Mesében a számár:
Bogánckórót evett csak,
Aranyat hordott bár.

Szathmáry Károly.

Kaszárnya stílus.

Káplár. Hallja maga Bundás, itt ne vágjon olyan savanyú arcot, mint a ki rossz vacsorát kapott a kedvesénél.

Alapos védekezés.

Anyá. Látja, látja, megsomorította szegény Bella leányomat; most aztán békéltesse is meg.

Fiatal ember. De hogyan?

Anyá. Ej, hát én mondjam meg? kérje meg tőlem és vegye el feleségül.

Fiatal ember (habozva). De nagysád kérem: ha nőül veszem a kisasszonyt, azzal épen nem áll helyre a béke, hiszen tetszik tudni, hogy mai napság ninesen házi béke a házastársak közt.

A nyár hátránya.

Korhely, (a mint virradatkor hazafelé ballag a koresmából, kifakad). Hiszen szép volna ez a nyár, csak az az egy nagy hátránya van, hogy alig ül be az ember este a koresmába, mindjárt megvirrad.

Kaszárnyában.

Örmester (mérgesen). Jól látok-e, maga dülöngőzik vagy én?

Köztüzér. Szívesen megtenném én is, csak lehetne.

Miért tanult soká?

Fiatal ember. Az Irma kisasszony mennyi idő alatt tanult meg biciklizni?

Hölgy. Nagyon hosszú idő alatt.

Fiatal ember. Lehetetlen!

Hölgy. Úgy bizony, mert az oktatója egy igen esinos katonatiszt volt, a ki azt mondta neki, addig nem utazik el, míg jól meg nem tanítja biciklizni.

I. úr. Uram, ön azt mondta nekem : tapir ! Magyarázatot kérek !
Természettudós. Kérem, szívesen. Épen holnap tartok az egyete-
men róla kimerítő előadást, szívesen látom !

A barátság.

Van nekem egy jó barátom,
Ilyen két barátot
Már mint engem és barátom,
Még senki se látott.
Már felőlünk ez a világ
Legalább azt mondja ;
És az igaz, nem hiába
Fordult felénk gondja.
Mert mi úgy szeretjük egymást,
Úgy dicsérjük — szájjal ;
Az semmi, hogy már szűr alatt
Dobálózunk sárral,
Hogy egymásnak rovására
Díszíteni nem késünk ;
Hisz' ez csak a mi baráti
Nemes versengésünk.
Ha nekem örömem akad ?
Barátom is örül.
Azt ne bánd, hogy a szeméből
Titkon könnyet törül,
Fordítva lesz majd, ha lelkem
Bánat szúi fúrják ;
Mert osztani illő egymás
Örömét és búját.

Vagy ha együnk előre tör,
Nagy eszmékért hevül ?
Már a másik addig papol,
Mig lehül és leül, —
Dehogy hagynók, hogy én vagy ő
Nyerjen elsőbbséget ;
Szörnyen védjük egymás között
Az egyenlőséget.
Hej, együtt is vagyunk folyton,
Egymáshoz hűn járunk,
Mert hát egymás testét-lelkét
Ismerni hó vágyunk :
Ha egymásnak gyöngéjét így
Kitudhatjuk sütni,
Gyönyörünkre annál jobbat
Tudunk rajta ütni.
Világ, de jól is ösméred
A mi barátságunk' !
Mi szép, hogy jobb barátokra
Nem akadsz minálunk.
Hanem azért egy cseppet se
Szégyeld magad érte,
Nem te vagy a hibás, se mi,
Ez csak a kor vétke.

Nagy Endre.

Főhadnagy. Hogy hívják ?
Ujoncz. Bogár Ferencznek.
Főhadnagy. Hány éves ?
Ujoncz. Huszonegy.
Főhadnagy. Ért-e valami hangszerhez ?
Ujoncz. Igenis kérem, tudok énekelni,
füttyülni, meg harangozni.

Antik képtárgyak.

I. festő. Nos, mit festesz mostanában ?
II. festő. Csupa antik dolgokat.
I. festő. Talán a mythologiából ?
II. festő. Majdnem. A mult hónapban a
nagyanyámat festettem le, most meg az
anyósomat.

A rövidlátó vendég.

— Gyermekesiny három képben. —

I.

II.

III.

Jól biztatja.

Fiu. Papa, hát az antiquáriusnál nem veszünk semmit?
Apa. Ugyan hagyd el, hiszen az ócska könyveket már mind teli firkálták. Hadd legyen neked is öröme!

Turistai nyelven.

I. turista. Nos, sokat mászkáltál a hegyek között a nyáron?

II. turista. Bizony sokat. De csupán jó partiek után.

I. turista. És sikerült valami?

II. turista. Barátom, az anyóskérdés megoldása mindenütt visszaszédített, a mint a házasság lejtőjére értem.

Vele jár.

I. iparosinas. Milyen a ti rajztanártok?

II. iparosinas. Rettenetes! Egyre pofonokat osztogat.

I. iparosinas. Ugy!? A mienk nem.

II. iparosinas. Hja, ti még nem is tanultok ám szakrajzolás!

Az áruló szubordináció.

Kovács egyéves önkéntes megszöktette az ezredesének szép fiatal leányát. Az apa táviratozott Budapestre, mivel megtudta, hogy a fiatalok arra vették útjokat, hogy tartóztassák le őket a pályaudvaron. A térparancsnok ki is küldött egy főhadnagyot a pályaudvarra, a ki midőn a vonat megérkezett, egyik kocsiból se látott önkéntest kilépni. Ekkor eszébe jutott, hogy alkalmasint polgári ruhában lesz az önkéntes, tehát elkiáltotta magát:

— Egyéves önkéntes Kovács!

Kovács önkéntes megfélekedezett róla, hogy ő most magánügyben utazik, haptákba vágja magát s szalutál:

— Főhadnagy úrnak jelentem alássan itt vagyok!
 Magától értetődik, hogy a magát elárult önkéntest azonnal letartóztatták, a leányt pedig visszavitték szüleihez.

Ne neked!

Uracs. Bocsánat, kisasszony, de oly ismerősnek tűnik fel előttem, mintha már valahol találkoztunk volna.

Hölgy. Én nekem is úgy tetszik. A sétatéren, a hol a szabója oly nagy lármát csapott.

A megelégedettség a boldogság temploma.

*

A tükör a női hiúság képmutatója.

Temetés után.

- Komám uram, kend most megint szabad!
 — Hej, elég baj az neköm.
 — Miért volna? Mehet-jöhet haza a koresmából, mi-
 kor kedve tartja.
 — Igen ám, de ki fog most mán megszidni, ha később
 találok haza bandukolni?

Elszólta magát.

Völegény (menyasszonyához). Oh mily boldogok leszünk,
 édesem, az esküvőnk után!

Menyasszony. Csak aztán az a boldogság hamar sem-
 mivé ne váljék!

Völegény. Ne félj, édes! Hiszen magad mondtad,
 hogy van — hozományod!

Háziúr. No hallja, ilyen goromba lakóm még nem
 volt, mint maga!

Lakó. Azon ne is csudálkozzék, mert én is háziúrnak
 készülök.

A legjobb hozomány.

«Nősülök! — így szólt barátom, —
 Háziasan nevelt leány...»

«Ez mellékes! — szóltam közbe, —
 Fődolog itt a hozomány!»

«Angyal! — szólt ő lelkesülten, —
 Én egyetlen drága kincsöm!»

«Ez mellékes, — szóltam közbe, —
 Hanem pénze...?» — «Pénze!?!... nincsen...»

Ily banális dolgokat még
 Füleim eddig sohsem hallott;
 Csodálatos, hogy Guta úr
 Akkor meg nem látogatott.

«Gazdag azért! — folytató ő, —
 Párját bizony ritkán látod:
 Nincs anyósa!...» — szólt kaczagva.
 «Há! — kiáltám, — gratulálok!»

Ferke Ágost.

Mi bántja?

— Nos, hogy megy a fiunak a tanulás?
 — Nagyon lassan. Csak már leszedné a szomszéd az almáit, mindig azon jár az esze meg a szeme ennek a gyerekeknek.

Fontos intézkedés.

Drámairó. Megtette-e már az előkészületeket darabom előadására?

Szinigazgató. Oh igen! A kijárásokat megszaportattam.

A hegyek közt.

Vendég. Az ebéd pompás volt! Ki főz magánál?
Korcsmáros. A feleségem.

Vendég. Igazán szeretnék megismerkedni vele.

Korcsmáros. Hej uram! Nincs annak már négy jó foga se!

Már az is használt.

— És jót tett az a sok hegymászás?

— Látod, milyen jó színben vagyok. A feleségem sohse jött oda velem.

Biró előtt.

Biró. Tehát beismeri, hogy Káposztás úr pénzszekrényét feltörte. Mi vitte erre?

Betörő. Hát kérem alássan tekintetes bíró ur, a Káposztás úr leánya kezét akartam megkérni és szerettem volna tudni, hogy van-e az öreg Káposztásnak pénze.

A pech.

I. jogász. Nos, van már lakásod?

II. jogász. Van. És neked?

I. jogász. Meghiszem azt! Ha tudnád, milyen remek vizavim van!

II. jogász. Oh, te szerencsés fráter!

I. jogász. Hát a te szobádból nincs semmi kilátás?

II. jogász. De van, képzeld, épen az egyetemre!

Viczinálison.

Káposztás Gergely. No csakhogy végre az a kövér ember leszállt, tudom, mindjárt gyorsabban fog menni a vonat!

Mindenre van mód.

Apa. A darab, úgy hallom, igen kényes fordulatokkal van tele, azt hiszem, nem lesz tanácsos a leányaimat is bevinni?

Pénztáros. Oh kérem, méltóztassanak egy páholyt venni, s a kisasszonyoknak nem muszáj mindig az előtérben maradniok!

Ott van, a hol volt.

Vén kisasszony. Istenem, ez a nyár is mily hamar elmult!

Apa. Az ám! És te még az utókurán is voltál, még se lett senki sem utánad beteg!

Kérjük olvasóinkat, a kiknek előfizetésük e hó végén lejár, s a humornak mindazon barátjait, a kik lapunk előfizetői közé óhajtanak lépni, az előfizetés összegének mielőbb való beküldésére, nehogy a késedelem a lap gyors szétküldésének útját állja.

AZ ELŐFIZETÉS ARA:

évnegyedre októbertől december végeig 2 frt.
félévre októbertől március végeig 4 »

Az előző évfolyamokból is áll még néhány teljes példány rendelkezésünkre, melyet előfizetőink 4—4 frtért rendelhetnek meg.

Az Urambátyám kiadóhivatala.

Furesa,

ha egy *számár*nak azt mondják, hogy *okos* állat;
ha egy *kis* leány *nagyra* tartja magát;
ha egy *éjjeli* örnek azt mondják, hogy *napos*;
ha a *tehetség* — *tehetetlen*;
ha egy *joghallgató* sokat *beszél*.

Éles szem.

Éles szemű ember volt Pál,
És azt mégse látta szeme,
— Pedig tudta már mindenki, —
Hogy nő fején a szarv hegye.

Relfa.

Enyhítő körülmény.

I. férj. Micsoda?! te még a feleséged hálósobáját is összeköttetted a tieddel telefontal?! Hát nem eleget beszélsz 3 nappal is neked?

II. férj. Barátom, nem én kötöttem össze, hanem ő!

I. férj. Reményem, adtál legalább a bevezetőnek borralalót, hogy mentül gyengébb vezetéket csináljon?

Füredőn.

Vendéglős. A vendégek rohamosan fogynak, pedig még legalább egy háztetőre valót ki kell préselnem belőlük! (Kiszól a konyhába.) Mari, a csirkéből ma fácszánt, a marhahúsból őzet kell csinálni!

Aristophanes. Jobb szeretnők, ha csattanósabban végződnek. A hosszú pihentetésben, úgy látszik, megapadt a véna. — *Lombik.* Gyöngye ötlet. — *Budapest, T. N. I.* Jobb lett volna mindjárt a humorossal kezdeni. — *Melta.* Az egyik apróságot közöljük, a poémát gyöngéljük. — *Vác, Cs.* Egy kis simitással közölni fogjuk. — *Tisza-Lucz.* Második kiadás ugyan, de nem javított; a többi első kiadásban is jobb. — *Relfa.* Egyikből is, másikkól is válogatunk. — *Budapest, Z. Gy.* Négy év alatt mintha humora megapadt volna. Negyedévenként legalább egy hosszabb czikk a régi fajtából: ez a mottó. Hanem azért az adomákat se vetjük meg. — *Gigerli.* Valamennyi helyet kap. — *Fűzfi.* Legkevésbé se tűzre valók, de nem mintha vizenyősek volnának. — *Budapest, K. R.* Komoly lapba való história, a melyben nyoma sincsen a humornak. — *Budapest, F. Á.* Intelmünket, a mint látjuk, megszívlelte.

Pesti magyar kereskedelmi bank. Az 1897. évi szeptember hó 21 én tartott rendkívüli közgyűlésen elhatározatott, hogy a bank részvénytőkéje 5000 db új részvény kibocsátása által két és fél millió o. é. forinttal fölemeltessék és hogy ezen új részvények, melyek 1898. január 1-től az üzleteredményben részesülnek, a régi részvények birtokosainak átvételre följajánltassanak.

Ezen határozat alapján a régi részvények birtokosainak a fönt említett 5000 db részvényt átvételre a következő föltételek mellett ajánljuk föl.

1. öt-öt régi részvény alapján egy-egy új részvény vehető át.

2. Az *átvételi árfolyam o. é. 1150 frtban* állapittatik meg, melyből 500 frt a részvénytőkére, 650 frt pedig a tartalék-alapok javára fog iratni.

3. Az *átvételi jog a különbeni elenyészsés terhe alatt f. é. szeptember 22-étől kezdve f. é. október 5-éig bezárólag* hétköznapiokon értékpapírpénztárunknál gyakorolható. Ezen határidővel az *átvételi jog megszűnik,*

5. A befizetések következőkép teljesítendők:

o. é. frt 230.—	1897. szeptember 22-től október	5-ig
» » » 230.—	» november 1-től nov.	15-ig
» » » 230.—	» december 1-től decz.	15-ig
» » » 230.—	1898 január 1-től január	15-ig
» » » 230.—	» február 1-től febr.	15-ig

A teljes befizetés után öt ily igazolvány 1898. április 1-től kezdve egy teljesen befizetett részvényre átcserezhető.

Az igazgatóság.

A lóversenyeket látogató t. közönség ama részét, mely okvetlen kimegy akár szép, akár rossz idő van: a Lovar-egylet főpénztársága tisztelettel felkéri — saját kényelme érdekében — mert künn a versenyterén nagy a tolongás a pénztáraknál, — hogy belépti jegyeit délelőtt benn a városban, a programokon megjelölt **dohánytőzsdékben előre megváltani** sziveskedjék.

Másrésről felkéri a közönséget, hogy belépti jegyét az öltönyön kívül **láthatólag kitézni** sziveskedjék, s így az ellenőrség részéről való felszólításokat mellőzhesse.

Megjelent és szerkesztőségünkben kapható:

Kópéságok.

A magyar ifjuság gyönyörűségére ékes rimekbe szedte

BARÓTI LAJOS.

217 képpel.

Jankó, Cserépy, Rubovics, Kiss L.
és másoktól.

Ára egész vászonba kötve, színes címképpel 1 frt 50.

GUMMI

és halhólyagok, francia gyártmány orvosi tekintélyek által megbeszélve és különösen ajánlva. Tuzatonként 60 kr., 1, 2, 3, 4 és 5 frt. *Capottes Americains* teztja 2 frt. *Safeti Sponges* női óvszerek, Prof. Lister módszere, teztja 1, 2, 3 és 4 frt. **Ujdonságok.** *Pelyporus avantage* 1 frt 50 kr. Ujonnán javított női óvszer 1886. márcz. 22. óta forgalomban, nagy előnyökkel bír nagy kedveltség miatt. Balatto des femmes 3 frt.

Feitel Lipótnál

kapható, Wien I., Kohlmarkt Nr. 6. B. cs. k. kereskedelmi törvényszékiileg bejegyzett cég és **Páris, 13. Rue petites Ecuries**, készpénz vagy utánvét mellett. Egyetlen párisi képviselő Ausztria-Magyarország részére. Egy teljes, használható 12 darabot tartalmazó minta-collectio 1 frt 80 kr.-ért. Magyar levelezés.

ŐS-BUDA VÁRA

a székesfőváros legnagyobb és legelőkelőbb mulatóhelye.

Uj szeptemberi műsor:

Külön belépő díj nélkül, a nyílt színpadon.

Carmencitta, spanyol tánczosnő.

Brothers Avello, komikus némajáték.

Brothers Forrest, zenebohócok.

Kelly W., yongleur.

The 3 Wards akrobatacsoport.

Jackley Roston, majomutánczat.

Robert, angol táncz- és dalszoport.

Geer Lőrincz, eröművész.

Hilaris & Tordant, francia excentriqueok.

The Quavers, bohócok.

Magyar daltársulat.

Pontban 1/4 9 órakor a Mecsetben fellépte a világhirű Haulon légtornászoknak (a lég királyai.)

5 zenekar. — Fényes diszvilágítás.

Belépő díj: esti 6 óráig 20 kr, azontul 30 kr.

Ünnepélyek alkalmával este 6-ig 40 kr, azontul 50 kr.

A földalatti vasut éjjel 1 óráig közlekedik.

A

„VENDEGLŐSÖK LAPJA“

a hazai szállodások, vendéglősök, kávéosok és pinczerek érdekeit felkaroló szakközöny, megjelenik havonként kétszer.

XIII-ik évfolyam.

Szerkeszti és kiadja:

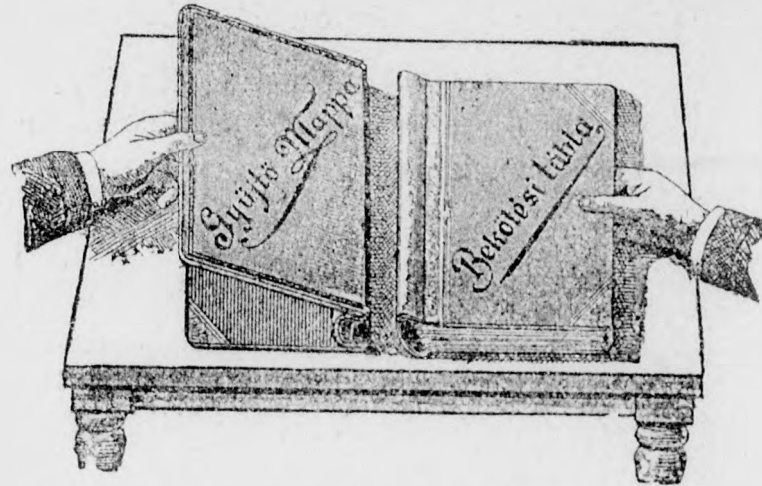
IIIÁSZ GYÖRGY.

Előfizetési ára: Félévre 3 frt. Évnegyedre 1 frt 50 kr. mely összeg a kiadóhivatalba: **Budapest, VII. ker., Akácza-utca 3. sz.** alá küldendő. — Mutatvány-szám ingyen küldetik.

Gyűjtő mappa az „Urambátyám“ számaihoz.

A leggyakorlatibb és legegyszerűbb, a hírlapok összegyűjtésére a **Gál-féle cs. és k. szab. önműködőleg kötő-mappa aczélláttal**, kombinálva végleges megőrzésre szánt bekötési táblával. E gyűjtő mappák már első bemutatásnál a most rendezett cseh országos szakkiallitáson kitüntetésben részesültek.

Nem is késtünk ezt a mappát az „Urambátyám“ számára is megszerezni, mert meg vagyunk győződve, hogy olvasóink legnagyobb része meg fogja azt magának szerezni.

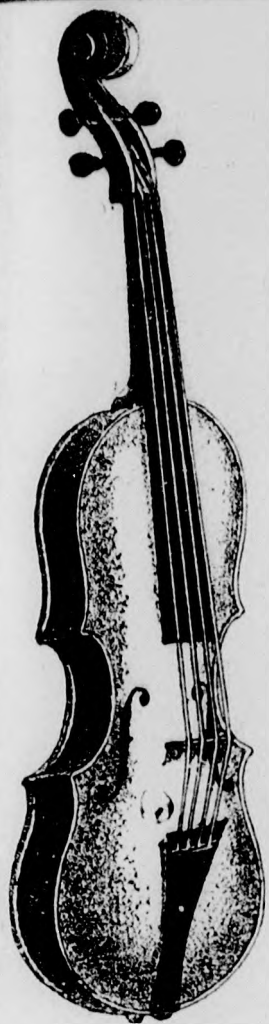
A mappa egy belső és külső táblából áll. A belsőbe a lap számait tesszük. Ezt a külső tábla aczéllrugója úgy összeszorítja, hogy a példányok oly erősen tartják a mappában, mintha csak kötve volnának.

A teljes évfolyamot azután az aczélláttú gyűjtő-táblából kivesszük, a belső bekötési tábla hátát aczéllrugókkal lefogjuk és egyfelől kész az évfolyam teljes kötése, másfelől megvan a gyűjtő-tábla az új évfolyam befogadására.

Az egész kezelés meglepően egyszerű és gyors.

Felhívjuk előfizetőink figyelmét e fölülte gyakorlati, diszes kiállítású mappákra, melyek együtt 1 frt 80 krajczárért, a gyűjtő tábla külön 1 frt 20 krért, a bekötési tábla pedig 60 krajczárért rendelhetők meg kiadóhivatalunkban.

Cs. és kir.
udvari szállító

Cs. és kir.
udvari szállító

Az összes hazai
**Zeneiskolák tanítványai
és magánosok**

legjutányosabban szerzik be alanti czégnél
hangszereiket, ugymint:

Iskolai hegedű --- 3, 4, 5, 6, 8 frt és feljebb,
kijátszott, régi mesterheg. 20, 30, 40 " " "
gordonkák (cellok), újak --- 12, 16, 20 " " "
gordonkák (cellok), kiját-
szottak, régi mesterektől 25, 40, 60 " " "
fuvolák --- 6, 8, 10, 15 " " "
szárnykürtök és trombiták --- 15-18 forintig,
valamint az összes iskolai-, hangverseny- és zenekari
hangszerek a kontinens legnagyobb hangszergyárában:

STERNBERG ARMIN és TESTVÉRE

cs. és kir. udvari hangszergyár

Budapest, VII., Kerepesi-út 36.

Létesítendő zenekarok költségvetése díjtalan.

Képes árjegyzék: a) harmonikákról; b) mechanikai zenélő művekről és zenélő
dísz tárgyakról; c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedűk, fuvolák, cziterák,
czimbalmok, harmoniumok, zongorákról stb. vidékre ingyen és bérmentve
küldetik, le megnevezendő, hogy miféle hangszerről kívánatik az árjegyzék.

Községi és tornászati dobok.

Vendéglősöknek zenélő automaták. — Legalkalmasabb ajándéktárgyak zenével.

Dr. Hógyes korszakos találmánya
Asbest-talpbélés

Nincs bőrkeményítés!
Nincs lábizzadás!
Nincs meghülés!
Nincs semmiféle lábbaj!

Követeljük az
Asbest-talpbélést
cipészeinktől.

Felnőtteknek 35-46 számig
frt 1.-
Gyermekeknek 20-34 -.50
csak utánvét mellett.

Dr. Hógyes találmányát
szabadalom védi minden
országban. — Bővebb felvi-
lágosítást készséggel ad

„Az Első magyar asbestáru-gyár“

Budapest, VI., Sziv-utca 18.

Kapható kicsiben **VÁRADI ANTAL** urnál IV. ker.,
Kishid-utca 9. szám. 7325

Hirdetések felvételnek
az **„Urambátyám“ hirdető-
hivatalában**, Budapest, VII. ker.,
Barcsay-utca 15. sz. alatt.

New-York étterem.

Van szerencsém a n. é. közönségnek szives tudomására hozni, hogy a
kávéházammal összeköttetésben levő éttermemet

SZÜSZ KÁROLY ur átvette

és azt folyó hó 18-án megnyitotta. A n. é. közönség szives pártfogását kéri
kiváló tisztelettel

STEUER SÁNDOR

kávés.

A «New-York» kávéházzal kapcsolatban levő **ÉTTERMEMET** Steuer
Sándor urtól kibéreltem és azt folyó hó 18-án megnyitottam.

Főtörekvésem mindig oda irányuland, hogy figyelmes kiszolgálás,
izletes ételek, kitünő italok és a legolcsóbb árak mellett a n. é. közönség teljes
megelégedését kiérdemeljem.

Magamat a n. é. közönség jóindulatába ajánlva, maradok

kiváló tisztelettel

SZÜSZ KÁROLY

vendéglős.

Hirdetések ára e rovatban: minden szó 5 kr. Sorszerinti megrendelésnél 1 petit sor 12 kr. Többszöri hirdetéseknel arkedvezmény adatik. — Egyszeri hirdetés előre fizetendő. Cszimmel ellátott vagy poste restante megrendeléseknél 30 kr. bélyegdíjt is kell fizetni.

KIS HIRDETO

E rovat számára a megrendelések minden csütörtök délig a hirdető hivatalba küldendők. Ajánlva is lehet a leveleket küldeni. A beérkezett levelek csakis a hirdetői nyugta felmutatójának adatk ki. Vidékről történő kezdeéseknél a válasra levéljegyek melléklendők.

E rovat számára hirdetések fölvetetnek és felvilágosítások mindenkinek ingyen adatk Rendes Zsigmond hirdető-hivatalában. Budapest, VII., Baresay-utca 11. szám alatt.

39. sz. 1897.

A hirdetések egy teljes hétig forognak közkézen, de a később beérkező levelek is elfogadtatnak és a hirdetőknél kiadatk.

Szept. 26.

Liszkainak!

Megfogadtam százszor:
El fogom feledni;
Megfogadtam százszor:
Nem fogom szeretni!

S nem tudom feledni,
Szeretem még jobban;
Nála van a lelkem,
Szívem érte dobban.

Ébren és álomban
Egyedül őt látom...
Nem tudom feledni:
Szeretem, imádom!

Oh, ha tudná, látna,
Hogy sirok utána:
Tán újra szeretne,
Annyira megszánna!?

Óh, ha úgy meglátna,
Szíve meglágyulna!
Talán bűnbánóan
Keblemre hullna?!

Olga.

Sziasny Bertának!

Szíves megemlékezésedért fogad ez uton őszinte köszönetemet.
Szept. 18.

Irmuskának!

Ha úgy szeretnél, mint a hogy én téged, örömem hirdetésem országról világra: «Enyém már a földnek, egyedül csak enyém legszebbik leánya, legüdebb virága!»

Karcsi.

Hölgyeim!

Ki volna hajlandó velem megismerkedni? Meguntam a magányt és keresek egy oly viglélkü leányt, vagy özvegyet mint én. Levelet kérek «Szöke ifju 36» e lap hirdető hivatalába. 15

Vörösmarty-utca!

Mi ujság? Miért nem lehet most Onnel beszélni? Elfelejtett már egészen? Irjon vagy várjon a szokott helyen.
Tanácsadó.

30 éves

fiatal ember, ki a fővárosban teljesen ismeretlen, ily uton keresi egy szép leány ismeretsegét, a kivel a közeli téli estéket kellemesen eltöltheti. — Arczképpel ellátott levelek előnyben részesülnek. Titoktartás biztosított. Leveleket kér: «Hulljatok csillagok» e lap hirdetőhivatalába.

Egy okleveles zongora-tanítóné

még néhány szabad órával rendelkezik. Kitiünő siker biztosított. Szíves megkereséseket «Zongora-tanítóné» jelige alatt e lap hirdetőhivatalába. 1

1, 2, 3.

Hogy szenvedek azt te nagyon jól tudhatod, és fáj, hogy nem itál onnan mikor volt alkalmad; a büszkeség nagyobb nálad, mint szerelmed. Gondolhattad, hogy nagy eseményeknek kellett, hogy közbejöjjenek, hogy el nem mentem, különben majd ha akarni fogod, személyesen megtudod. Ládd én is büszke vagyok, de szerelmem nagyobb mindennél, ezek után is irok, oly méltatlan és kíméletlen eljárásod után. Kérlek, irj és nyugtass meg azonnal; ha nem válaszolsz tudni fogom, hogy nem szeretsz. Elég erős vagyok, hogy ennyi szenvedés után még élek s elviselném azt a tudatot is, hogy soha se szerettél, eljárásod fényesen bebizonyította! Mindent elkövetek, hogy innét mielőbb szabadulhassak s hozzád közelebb lehessenek, de fájdalom, félek, hogy eredménytelenül, de azért szeretni foglak, s ha irsz és látni akarsz a kitűzött időben, mindenáron ott lesz imádó, forrón szerető
J. . . . . 18.

Kiszolgált

huszárkaplár, ki jelenleg egy nagyobb üzletben van alkalmazva, biztosíték mellett jó kamatokra 100 forintnyi kölcsönre van szüksége. Szíves ajánlatokat kér «János de Appel-udvar» alatt a hirdetőhivatalba. 12

Muki!

Rendben van a dolog. Örülni fogunk, ha ismét hazatérsz; az öreg már beletörődött a megmáshatatlansba. Jöjj mielőbb, tárt karokkal vár a te Magdád.

Vis-à-vis!

Ha érdeklődik irántam, irja meg, hol és mikor találkozhatunk.
Dr. B.

Béla II.

Igaz? Elhigyem? Nem álom? Valóság? Mit tett On? Megérdemelted? Meg ne bánja!!
Klári.

Tisztalelkületű

fiatal hölgy, feltétlenül igaz barátságos ismeretséget keresem. Lelkem hideg, érzéseim szárazok, üresek. Ki nyujtana nekik barátságát, szeretetét? Cserében érte magamét adom egészen, igazságban. Választ kérek «Robinson» jelige alatt e lap hirdetőhivatalába. 21

Fényes csillag!

«képeddel alszom el, képeddel ébredek, kimondhatatlan az, mit érte szenvedek; —

Haragszol még reám? Hogyan tudsz oly kemény szívű lenni? Pistám! Az égre kérek, ne hagyj el, légy hozzám a régi! Lám, én hittem szép szavaidnak, tudod akkor — azt nem képzeltem volna soha, de soha, hogy te meg fogsz csalni és hűtlen leszel irányomban. Pistám! Ha van szivedben egy parányi érzés, térj vissza hozzám, tárt karokkal fogad téged a te őszintén szerető
Margitod.

Két csinos leány

nem-e volna hajlandó két javakorabeli urral levelezésbe bocsátkozni? Az irjon «A ki mer, az nyer» jelige alatt a hirdetőhivatalba. 4

Ellának!

Mikor ??

Hunnia kávéház 1896.

Fényes erdő!

Miért lettél hűtlen,
Miért hagytál el engem;
Gyere vissza hozzám:
Könyörgöm, esengem.

Ölölő karodra
Oly epedve vágyom;
Fordulj vissza hozzám,
Isten is megáldjon!

Senki úgy nem szeret,
Mint a hogy én téged.
Ne törd meg, ne szegd meg
Örök esküvésed!

Ki most elbódított,
Csalfa annak lelke;
Házug képmutatás,
Álnokság szerelme...

... Hűtlen szerelmedért
Nem szórom rád átkom;
Szívemből óhajtom:
Az Isten megáldjon!...

Vis-à-vis.

Pénzbeszedői

vagy raktárnoki állást keres egy szolid es-ládós ember, a ki kellő óvadékat is adhat. Levelek kéretnek «Raktárnok» alatt e lap hirdetőhivatalában. 2

Gózsikló!

Ama szép szöke nő, a kivel e hó 20-án a gózsiklón a Várba utaztam és erre a lapra figyelmeztettem, kéretik, nem-e lehetne vele megismerkedni. Epedve választ kér: «Tubarózsa» jelige alatt e lap hirdető hivatalába. 16

Hivatalnok

vagyok egy a fővárosban közeli faluban, de a hét legtöbb estét a fővárosban töltöm. Ki volna oly jó szívű és társamul szegődne? Választ kérek «Egyedül vagyok» e lap hirdetőhivatalához. 17

Szeretem

a szökét is, barnát is, csak vigkedélyű legyen. Mintán sem egyik, sem másik között nincs ismeretségem, ily uton kérem irjon «Száll a daru» e lap hirdető hivatalába. 18

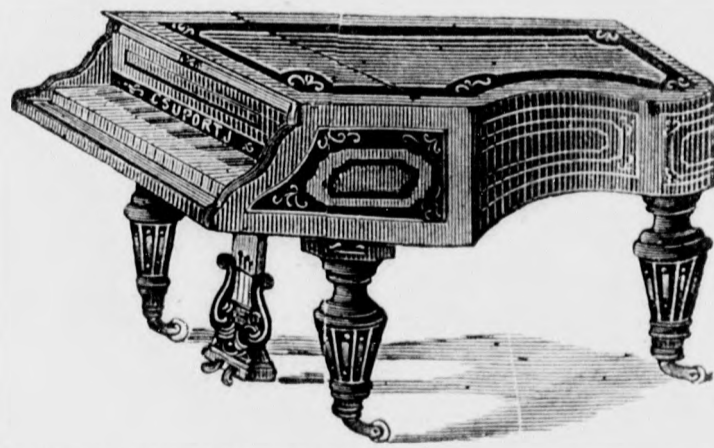
Árvácskának!

Szívesen levelezek kegyeddal. On irja az első levelet «Hortense» alatt e lap hirdetőhivatalába.

Párja vesztett kis madár.

CSUPOORT J.

zongora-készítő,

Budapest, IV., Koronaherczeg-utca 9.

(a Harisch-bazárral szemben) 2-12

Ajánlja új és használt zongorákból álló raktárát. Zongorák kibérelhetők. Használtak kicseréltetnek. Javitások és hangolások elfogadtatnak.